

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 79/2566

ศาลจังหวัดร้อยเอ็ด ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้รับความเห็น นาย ส. ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย จ. ที่ 1 กับพวกรวม 4 คน โจทก์ องค์การบริหารส่วนตำบลกกโพธิ์ ที่ 1 กับพวกรวม 8 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ โจทก์ทั้งสี่เป็นเอกชนยื่นฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลกกโพธิ์ จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ซึ่งเป็นเอกชนด้วยกัน อ้างว่า โจทก์ที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกของนาย จ. ส่วนโจทก์ที่ 2 ถึงโจทก์ที่ 4 ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทซึ่งเป็นที่ดินมือเปล่า โดยมีหลักฐานเป็นเอกสารการเสียภาษีบำรุงท้องที่ (ภ.ท.บ. 5) ต่อมา จำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ได้ร่วมกันแจ้งเท็จต่อจำเลยที่ 1 ว่าครอบครองที่ดินคนละ 8 ไร่ 44 ตารางวา ซึ่งทับซ้อนที่ดินที่โจทก์ทั้งสี่ครอบครองเต็มแปลง ทำให้จำเลยที่ 1 ออกแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ค.ส.7) ให้แก่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ไปยื่นเรื่องเพิกถอนเอกสารหนังสือคำนวณรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี พ.ศ. 2565 (ภ.ค.ส.7) รวม 7 ฉบับ ให้จำเลยที่ 1 เพิกถอนเอกสารหนังสือคำนวณรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำปี พ.ศ. 2565 (ภ.ค.ส.7) รวม 7 ฉบับ ที่ระบุชื่อจำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ที่ออกทับซ้อนเสียหากจำเลยทั้งแปดไม่ดำเนินการ โจทก์ทั้งสี่ขอถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจนา โดยจำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ที่ 7 และที่ 8 ให้การว่า ที่ดินพิพาทไม่ใช่ทรัพย์สินมรดกของโจทก์ทั้งสี่ แต่เป็นที่ดินที่บิดาและมารดาของจำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ได้ทำกินมาตั้งแต่ก่อนมีการประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงมะอี และได้เสียภาษีบำรุงท้องที่มาตลอด ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า แม้คดีนี้โจทก์ทั้งสี่ยื่นฟ้ององค์การบริหารส่วนตำบลกกโพธิ์ จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่ข้อพิพาทตามคำฟ้องเป็นเรื่องการโต้แย้งสิทธิครอบครองที่ดินมือเปล่าพิพาทว่าเป็นสิทธิครอบครองของโจทก์ทั้งสี่หรือจำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 ซึ่งเป็นเอกชนด้วยกัน และการที่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 แจ้งการครอบครองที่ดินต่อจำเลยที่ 1 และชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินพิพาท เป็นการใช้สิทธิโดยชอบหรือไม่ จึงเป็นคดีพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกันเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ส่วนที่โจทก์ทั้งสี่มีคำขอให้จำเลยที่ 1 เพิกถอนเอกสารหนังสือคำนวณรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำปี พ.ศ. 2565 รวม 7 ฉบับ ที่ระบุชื่อจำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 นั้น เอกสารดังกล่าวเป็นเพียงเอกสารที่แสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อประกอบการประเมินทุนทรัพย์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจำเลยที่ 1 เพื่อประโยชน์ในการเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นรายได้แก่จำเลยที่ 1 เท่านั้น และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ค.ส.7) ไม่ได้ให้สิทธิในที่ดินแก่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 8 แต่อย่างใด เอกสารดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล อันจะเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ข้อพิพาทระหว่างโจทก์ทั้งสี่กับจำเลยที่ 1 จึงไม่ใช่คดี

พิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่
ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยการออกกฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดอันจะเป็นคดีพิพาทตามมาตรา 9
วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่
เป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/79/2566>